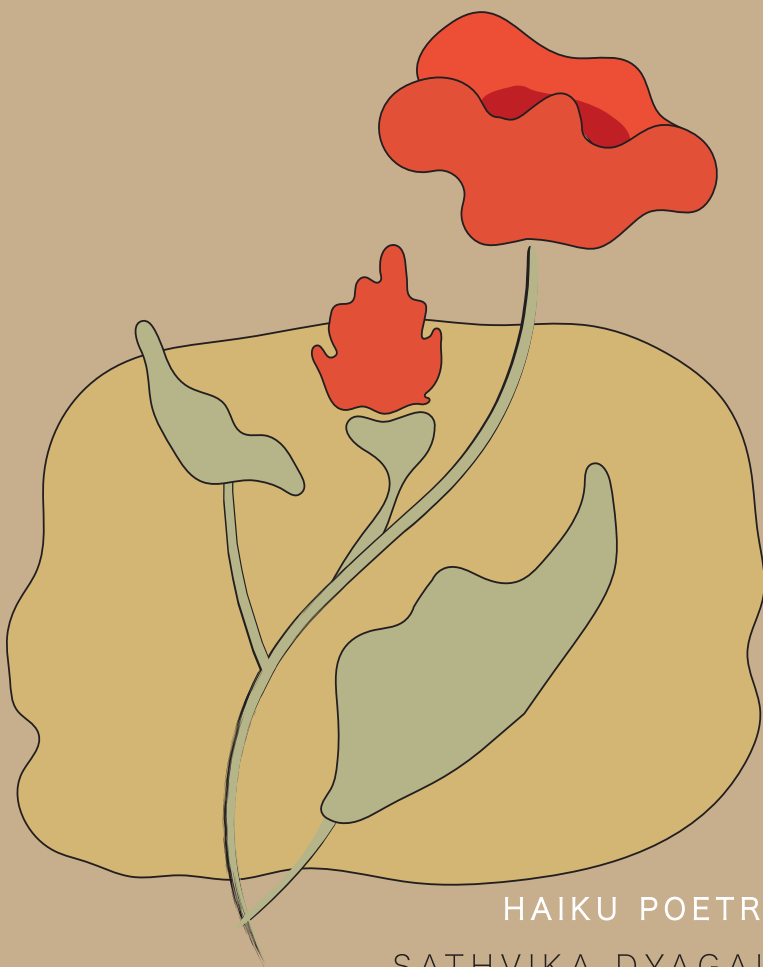

SWECHA BINDUVULU

స్వేచ్ఛా బిందువులు

HAIKU POETRY

SATHVIKA DYAGALI

SWECHA BINDUVULU

SATHVIKA DYAGALI

ALUMNA

School of Emerging Writers
TSWRDC, Nizamabad.

Copyrights © 2022 Sathvika Dyagali

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or transmitted by any means-whether auditory, graphical, mechanical, or electronic-without written permission of the author. Any unauthorized reproduction of any part of this book is illegal and is punishable by law. To the maximum extent permitted by law, the author and publisher disclaim all responsibility and liability to any person, arising directly or indirectly from any person taking or not taking action based on the information available in this publication.

ISBN : 978-93-93259-81-3

Printed in India and published by Schoool of Emerging Writers,
TSWRDC, Nizamabad.

About the Author

Swecha Binduvulu is yet another masterpiece from the hands of Sathvika Dyagali, who is currently pursuing M.A. in Telugu Literature at Telangana University, Dichpally. The work explores the primordial reality of human self and its tenderness with thoughtful lyrical meditation in Haiku verse. This is one of the experimental attempts by Sathvika which leaves her readers in a subtle yet immense experience of poetic interrogation in most fascinating ways of expression. The poet had also authored 'Neeli Swapnaalu' in 2020 which is a compilation of 100 Poems accompanied by 100 paintings — presenting refreshing hues of word and image before her reader's eyes. Sathvika hails from Bandarenjal Village, Bichkunda Mandal, Telangana.

Book Title : SWECHA BINDUVULU
Auhtors : Sathvika Dyagali
Chief Editor : Dr. K. Sandhya Deepthi
Editors : Sada Panga
ISBN : 978-93-93259-81-3
First Published : 2022
Printed by : Paramount Publishers, Hyderabad

The 100 A.M. Project
School of Emerging Writers (SEW)
TSWRDC, Nizamabad
Website : schoolofemergingwriters.com
schoolofemergingwriters@gmail.com/ 98495 47239

ముందు మాట

తీరమే తెలియక రహదారి పొడుగునా అడుగులేస్తున్న నన్ను కవితా సాగరంలోని కొన్ని సిరా చుక్కలు అటువైపుగా నా అడుగులను లాగాయి. అప్పుడే నాకర్థమైంది. కవిత్వమొక తీరని దాహమని, ప్రతి మదిని ముంచే ప్రవాహమని! కవిత్వం లోతు చూడాలనుకొని తొంగి చూసాను. మదిమృదంగా ల్లాంటి అలలను తాకాను. మూగబోయిన గుండెల్లో రాగాలు రవళించి, చీకటి హృదయంలో ప్రమిదని వెలిగించాయి. బహుశా దాని ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోతానేమో?

ఆ ఊహ ఎంత బాగుందో! మనసు మండిపోతే ఆ సెగలతో చలి కాచు కునే జనాల మధ్య బ్రతకడం కన్నా, దాని ఊబిలో కూరుకుపోవాలనుంది. అలా నన్ను కవితాసాగరం వైపుకి లాగిన ఆ సిరాచుక్కలే ఈ 'స్వేచ్ఛా బిందువులు'.

కవిత్వంతో నా ఈ ప్రయాణం

కలం ఆగేంత వరకు...

కాలం కదిలేంతవరకు...

CHIEF EDITOR:
Dr. K. Sandhya Deepthi

EDITOR:
Sada Panga

Editor's Acknowledgement

Offering my heartfelt thanks to Ms. Sada Panga, Alumna, TSWRDC, Nizamabad for offering her unceasing support in adeptly editing this work. My sincere thanks to Mr. Gandla Ranjith Kumar, Omkar Concept Creators, Nizamabad for patiently engaging in type setting and designing process and Alluri Krishna Prasad Garu, Paramount Publishers, Hyderabad for offering timely help with the allotment of ISBN's and also bringing out the printed version of the book. I specially thank Ms. K. Lavanya, Principal, TSWRDC, Nizamabad for her unflinching encouragement towards all the literary activities we undertake to help students discover their creative potential. I thank all my colleagues for extending their support towards all the reading and writing programmes at the college.

I thank the following esteemed officials at the Head Office, TSWREIS, Hyderabad for their warm support, effective feedback and direction at every phase of the book publishing process and making the journey smooth for our young and upcoming authors — Chandrakanth Reddy Sir for patiently listening to us and giving their valuable time and inputs which helped us immensely to kickstart the writing activities, Dr. A. Bhanuprasad, for proficiently guiding us in overcoming lags and to speed up the publishing process, Muhammed Hussain Garu, for taking interest and introducing me to one of the best artists, Lingaraju Sir. My cordial thanks to Mr. Varun Sharma for showing earnest enthusiasm towards understanding the intellectual and creative contexts of student community and Dr. Pavani Ayinampudi for continually sharing and reflecting through her own poetic journeys; reinforcing a worthwhile literary engagement.

My deep gratitude goes to Sri.D. Ronald Rose, Secretary, TSWREIS, for his steadfast encouragement towards literary projects as we look forward to create an extensive creative exchange among students — also for the the smooth execution of 100 A.M. project and supporting School of Emerging Writers at TSWRDC, Nizamabad.

Dr. Sandhya Deepthi .K
Coordinator,
School of Emerging Writers

కలం కుంచె నుండి
హృదయం అంచు నుండి
జాలువారేదే కవిత్వం !

వెను దిరిగి చూసాను
ఎంత బాగున్నాయో ?
“నా పాద ప్రతిబింబాలు”

అజ్ఞానపు చీకటిలో
అవరోధాల అంధకారంలో
నేనో ఆత్మవిశ్వాసపు మిణుగురిని

వేదన మీది తలపులు తడుతుంటే
ఆవేదన అంబరాన్ని అంటుతుంటే
కన్నీళ్ళు నా చెంపను ముద్దాడాయి

లాంతరులో జైలం అడుగంటుతుంది
దీపం కాస్త కొండెక్కుతుంది
“సూర్యాస్తమయం”

అలుపు లేకుండా పరిగెడుతున్న కథ
హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది.
‘సిరా అడుగంటిన కలం’

ఒక కుసుమం నుండి
మరో సుమం పైకెగిరింది
'సీతాకోక చిలుక'

వర్ణం ఒక్కటే
వాదనే వేరు
కాకి, కోకిల

SATHVIKA DYAGALI

పచ్చని పరుపు మీద
వెచ్చని దిండు
'పాడి పంటలపై పడమటి సూరీడు'

కన్నీటి పర్యంతమయ్యాను
చెత్తకుప్పలో చెదలు పట్టిన
చిన్నారిని చూసి !

రహస్య మంథనాలు జరుపుతున్నాయో?
లేక సంగీత స్వరాలను చెవిలో ఊదుతున్నాయో?
'తుమ్మెదలుమకరందాలను చేరుట'

చెరువులో నిండా మునిగా
ఒక్క నీటి బిందువైనా తాకలేదు
'నా ఛాయను'

ఈగను చంపాను
ప్రశాంతత కొరకు
నిశబ్దమే మిగిలింది చివరకు !

పుష్కర స్నానం ఆచరించావు
శరీర నిర్మలత్వానికి
మరి మనసు సంగతేంటి?

ఆకాశవనంలో విరిసిన
వెచ్చటి నీటి కుసుమాలు
'మెరిసే మేఘాలు'

ఆలోచన తరంగాలు
ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడే అగాధాలు
నా మదిలోని మృదంగాలు !

SATHVIKA DYAGALI

కోయిల గాత్రమాధుర్యం
నెమలి నాట్య వయ్యారం
గెలిచేదెవరో? అలిసేదెవరో?

ఆకలేసింది..
అమాంతం ఆరగించేసా
‘చదవడం పూర్తయిన పుస్తకం’

గునపం గుచ్చారు గుండెల్లో
జ్ఞాపకాలు తవ్వడానికి!

సంస్కారం మరచిన నాకు
క్రమశిక్షణ నేర్పాయి
'ఆకాశంలోని పక్షులు'

SATHVIKA DYAGALI

రసరమ్య రాగాలు
నవోదయపు నవరాగాలు
'మన మధ్య అనురాగాలు'

తొలకరి చినుకులకి
సహనశీలికి మధ్య పోరు
చివరకు కుదిరిన చెలిమి

ఆలోచనల యుద్ధాన్నే దాచుకుంది
ఎంత విశాలమైనది
రేయి హృదయం!

జ్ఞాపకాల నదిలో
గాయాల గదిలో
మూగబోయిన గువ్వని!

కత్తులు మొలిచాయి
అరచేయి
రక్తాన్ని కక్కిస్తుంది.

అలలను ఊయలలాపుతూ
నిద్రబుచ్చే అమ్మ
‘సముద్ర తీరం’

మనసును మైమరపించుటకో
హృదయ విదారానికో
'మనిషి పడే ఆరాటం'

పుస్తక పువ్వుల్లో
మకరందాన్ని నింపే తుమ్మెదే
'సిరా హర్షము'

SATHVIKA DYAGALI

కలం కన్నీరు కార్చింది
బాధంతా అడుగంటేలా
పేజీలు కళ్ళు తుడిచాయి.

కళ్ళలో మిణుగురులు
రంగుల రేయి
సమర్పించిన కానుకలు

అద్దాల ఆకాశం
ముక్కలయ్యింది
చినుకు పెంకులు నేలకు జారాయి

చిరుజల్లు తుమ్మెదలు
అవని కుసుమాల్లో అత్తరు చల్లాయేమో?
మట్టి వాసన మత్తెక్కిస్తుంది!

పగలంతా పురిటి నొప్పుల కోర్చిన ఆకాశం
రాత్రవ్వగానే
పండు వెన్నెలను ప్రసవించింది!

గతాన్ని దిండులా మలచి
జ్ఞాపకాల దుప్పటి కప్పాను
'అందుకేనేమో మనసుకంత ఉక్కపోత!

లేత కుసుమాలపై
మసి మరకలు
'బాల కార్మికులు'

కలవాలనే తాపత్రయమా?
కడుపు నింపుకోవాలనే కోరికనా?
'తుమ్మెదలు కుసుమాలను చేరుట'

SATHVIKA DYAGALI

కొగిలించుకున్న ప్రతీసారి
కొత్త అనుభూతి
కలాన్ని, కాగితాన్ని

ఆకాశ వాకిట్లో
చుక్కలు పెట్టింది చందమామ
ముగ్గు వేయడం మరిచిందేమో?

శిథిలమైన మనసు
రుధిరమైన కనులు
పదిలమైన జ్ఞాపకాలు

ఎన్ని రంగులొద్దుకున్నా ఏం లాభం?
ఊపిరి సలపని పరుగులు
కడలిని కలిసేందుకే కదా!

ఎన్నటికీ విడిపోనంటూ
అంటిపెట్టుకున్నావు కదా!
కనురెప్పకి కన్నీటిలా...

జననం జాలి లేనిది
బతుకు బలహీనమైనది
'అన్యమెరుగని అనాథలు'

కవి కలంతో దేహాన్ని దున్నినా
బీటలు పడకుండా భరిస్తుంది.
ఎంత ఓపిక కాగితానికి!

అక్షరాలన్నీ
ఆల్పిప్పలో ముత్యాలే
అన్వేషణలో సత్యాలే!

చిన్ననాటి నుండి నాతోనే నడుస్తుంది
కానీ! నాదరికి చేరుటలేదు
‘పండు వెన్నెల’

చిరుజల్లు జలకములాడిన సింగిడి
ధరణి దర్పంలో ప్రతిబింబాన్ని
చూసుకొని మురిసిపోయింది.

ఉచ్చాసపు సుమగంధాలు
నా పలుకులు పదనిసలు
'జ్ఞాపకాల తుమ్మెదలు'

ఎన్ని రాస్తేనేం?
అక్షరాలు లేని లేఖలు
'అన్నార్థుల ఆకలి కేకలు'

SATHVIKA DYAGALI

విరబూసిన తోట
అందని కుసుమాలు
పైట కప్పుకున్న చీకటి !

ఎదురు చూపులు
పూల పాన్పు పరిచా

చినుకులు రాల్చేందుకా?
పిడుగులు కూల్చేందుకా?
మేఘం పడే ఆరాటం.

జారిపడేవన్నీ అద్భుతాలే....
మేఘం వర్షించే చినుకైనా
కన్నులు కార్చే కన్నీళ్ళైనా

ప్రతీ రోజూ
పరుగుపందమే
రేయింబవళ్ళకి!

చుట్టమేమోనని నను పిలిచాయి
నా గది కిటికీ తలుపులు
'చూస్తే తొలకరి చినుకులు

దేశం అభివృద్ధి చెందింది
ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడ్డాను
'నిదురలోంచి మెలుకువ వచ్చింది'.

తలపుల వాన
తడిపెను వాన
తడిసెను నా నెరజాన !

ముళ్ళ కంపను సైతం
పూల పాన్పులా మలచుకుంటున్నాను
పోగేసిన అక్షరాలతో....

ఎవరు చిలికారో
పాలపుంతను
గగన నేలంతా చిరుజల్లు

కనుల అంచున
మనసు మాటున
'అన్ని మధుర జ్ఞాపకాలే'

దేహాన్ని నింపుకొని
ప్రాణాన్ని నిలుపుకొనుట
'దాహాన్ని తీర్చుకొనుట'

SATHVIKA DYAGALI

ఎవరు తిట్టారో?
మబ్బుల్లో దాగిన
'వెన్నెలమ్మ'

మల్లెపూలు పెట్టుకొని
ముస్తాబయ్యింది
మసక చీకటి!

అగ్ని చల్లి
అమృతం కురిపించమంటే
అయోమయంలో పడిన మనసు

విశ్వమంతా వీక్షించి అలసిన నేత్రములు
విశ్రాంతిగా నిదురలోకి జారుకున్నాయి
‘మరణం’

కాగితంపై
కలం చేసే నాదం
మోదమో? రోదనో?

నాలోని స్వరం
సువ్వొక అరుదైన వరం
అందుకేనా నాకీ కలవరం !

విడిచిన గురుతులు
కాలం మోసుకొస్తూ ఉంటుంది.
కడలిలో కలిసిపోయేంతవరకు !

పేజీలే లేని పుస్తకం నుండి
అక్షరాలు పువ్వుల్లా మారి
నేలను ముద్దాడాయి
'వర్షపు చినుకులు'

SATHVIKA DYAGALI

మోదాన్ని కాగితానికి కబురంపగా
కలకల నవ్వింది
నా కలం!

చీకటి చిన్న బోయింది
ఆకాశం అలిగి కూర్చుంది
'అమావాస్య వేళ'

చిరునవ్వు పరద వెనక
దోబూచులాడుతుంది
అందరిని పలుకరించే దాయాది బాధ.

గుండెల్లో దాచినా,
గుర్తుండే గురుతులు
గునపాలే !

మంచి ఏదో
ముంచేదేదో
ముందుకెళదాం పదా !

చీకట్లో నేనా?
నాలోనే చీకటా?
అంతుచిక్కడం లేదు.

నీ తలపులలో బంధీనై
నీ అడుగులలో తోడునై
నీ పలుకుల పదనిసనయ్యాను.

కాగితపు క్షేత్రంపై
అక్షర విత్తనాలు
నాట్లు వేస్తున్నది.

ఏమిటో ఈ చావుకు
ఎన్ని ప్రాణాలు తిన్నా,
ఆకలే తీరదు !

అలజడిలా మారిన జాతరలో
అనుకోని నిశ్శబ్దం
పరిక్షా కేంద్రం

మండే సూరీడు
మంచై కరుగుతుండు
'కంటిలోని కనుగుడ్డు'

దూరపు కొండలను కమ్మేసిన
తెల్లని
'మంచు పువ్వులు'

SATHVIKA DYAGALI

గంధపు పూత పూసినా
నైజం మార్చుకోదు
'గంజాయి'!

నిత్యం నూతనత్వం కోసం
నిరంతరం చేస్తున్న కృషి
నిలబడతావా కడదాక నాతో కలిసి?

కలం లాంటి విల్లుతో
పుస్తక వాయిద్యాన్ని మీటగా
అక్షర స్వరాలు అగుపించాయి

రెప్పల దుప్పటిని కప్పుకొని
వెచ్చని స్వప్నాలను హత్తుకోవడమే
‘నిదురలోకి జారుకోవడం’

గగన కుసుమం కోసం
చిరుజల్లునై తరలి వచ్చాను
నీ తలపు వానలో తడిసిపోవాలని!

కనురెప్పల అంచున
మది మాటున
గతించే జ్ఞాపకాలే

ఎగిసిపడే కెరటాన్ని నేను
అలుపు లేకుండా ప్రవహిస్తున్న
కాల ప్రవాహంలో

చలనం
కంచెలు దాటి
సంచలనం సృష్టించింది.

వెలుగునిచ్చిందని
గుండెలకి హత్తుకున్నాను
అది నన్నే దహించివేసింది

అలుపు లేకుండా
కలలు కంటాను
ఆ కలవు నీవైతే !

ఎడారిలో సైతం
మంచుని కురిపించేవాడే
'కవి'

తనలో ఉంది నీవేగా
తలపంతా నీదేగా
తనువొక్కటే తనది !

SATHVIKA DYAGALI

తెల్లారింది
కనుచూపు మేరల్లోని
తేనీటి పరిమళాలతో...

నా మౌన సంగీతానికి
దోమలు కోరస్ పాడాయి
'నిద్రలేమి రాతిరి'

మట్టి పరదాపై
మకరంద పరిమళాలు
మన పాద ప్రతిబింబాలు !

రాసే సిరా రంగుల్లో
కన్నీళ్లు ఒలికాయేమో
భావాలు పల్చబడుతున్నాయి.

కళ్ళకి ఆహ్లాదం
మనసుకి ఆనందం
ప్రకృతి సౌందర్యం

కలలు అలలు ఎగిసి
మనసు మది మురిసి
ఆకాశ వీధుల్లో విహరించింది !

తెర వెనక దాగి ఆటలాడుతూ
మనక రాతిరికి మెరుగులద్దుతుంది
'వెలుగులు పంచే వెన్నెలమ్మ'

నిశిలో విరుల సోయగాలు
జలపాతంలా మారిన తరంగాలు
నా చెలి వయ్యారాలు

పక్కవాడితో పోటి
పనికి రాదు ఏనాటికి
పెరిగిపోతున్న కాలుష్యం !

రాయాలనుంది.
కానీ ! రాయలేని రాయిని నేను
నన్ను నాకే పరాయిని చేసావు కదే !

నిదుర కొలనులో
నిండుకున్న
నిదురించిన రాతిరిలెన్నెన్నో !

ప్రకృతి సైతం
పరవశించి నర్తిస్తుంది
గాలి చేసే గానానికి !

పంజరంలోని చిలుకలకు
విడుదల వేళ
'లాక్ డౌన్'

ఎన్ని దిశలున్నా ఏం లాభం
గమనం లేని
నా అడుగులకి !

కనులు కలలను పిలిచే
మనసు తలపులు తెరిచే
మది మైత్రి తలచే !

ముడి పడింది
విప్పడం ఎలా?
'మెలితిరిగిన మనసు'

కళ్ళు నాలుగు
కాళ్ళు మూడు
భారమైన బ్రతుకు

మాయమైపోతున్న
మనిషి తత్వం
'మానవత్వం'

ఆదరణే కోరుకున్న
సర్వసాధారణం అనుకొని
అసాధ్యం అని తెలీక !

మౌనంతో సహవాసం
నిశ్శబ్దంతో జీవనం
'బరువెక్కిన గుండె'

కంటిపాపను చేరిన చిరుగాలి
బయటపడమంటుంది
దీర్ఘాలోచన నుండి !

నేత్రాల నూతిలో
ధారలు కట్టిన కన్నీళ్ళు
నిండుకునేది ఎప్పటికో?

దేనికంత పోకడ ?
అంత వరకు ఆగడా?
పెట్టే వరకు కొరివి కాగడ!

పరుల చిక్కులను పారద్రోలి
దేహాన్ని మలినపరుచుకుంటుంది
అందరి దాయాది దువ్వెన

మాటల మాటల్ని విప్పాలనుకున్నా
నిశ్శబ్దం ప్రయాణించి
మౌనం ఆవహించింది !

అంతరించిపోతున్న
అరుదైన జాతి
'అనుబంధాలు'

కలలు రేపుతున్న
కలవరంతో
కన్నీరు కక్కుతున్న కనులు

జోరువానలో తడిసా
వాన చినుకులే ఆవిరయ్యాయి
మరి మనసెందుకు కరగడం లేదు?

శిరస్సు కది
నొప్పి తగ్గే మాత్ర
జీవితంలో తేనీరు పాత్ర

మతిమరుపు గాదు
విగతగా మిగులుతానేమోనని
మరిచిపోయా !

కోటి తారలు జారి
అక్షరాలుగా మారి
కాగితాన్ని హత్తుకున్నాయి.

అడ్డుకట్ట వేసినా
అరక్షణం కూడా ఆగడం లేదు
కన్నీళ్ళ ప్రవాహం !

మరపురాని కలలు కని
మరచిపోని కథలు విని
మది అలసిపోయింది !

కలల అలలపై ఎదురీదాలి
మంచు ముత్యమై మెరిసిపోవాలి
'అంతుచిక్కని నా అంతరంగపు
ఆలోచనలు'

కుదుళ్ళు కింద కుళ్ళిన మెదళ్ళు
ప్రశ్నించావో పరమ మూర్ఖుడివి
ప్రశంసిస్తే ప్రాణ మిత్రుడివి !

దట్టంగా కమ్మేసిన పొగ
నిప్పురవ్వను సైతం మింగేసింది
‘సంధ్యా సమయం’

రాతిపై చెక్కిన నీ ప్రతిబింబం
గుడిలేక
గుండెల్లో దాచుకున్న !

అందమైన కన్నులు మాట్లాడే
అరుదైన భాష
ఆనంద భాష్పం !

అడిగితే తప్పా,
ఆవిష్కరించదు
అసలు స్వరూపం !

అయినవాళ్ళే నన్ను అనాథని చేస్తే
అనుక్షణం నా అరచేయిని హత్తుకుంటుంది
అందుకే అంత అభిమానం కవిత్వం !

SATHVIKA DYAGALI

అంతరంగాన అన్వేషణ
చెంత చేరని విశ్లేషణ
‘మనసు సంశ్లేషణ’

సన్నటి కన్నీటి తెర
పారెను చెక్కిలిపై జర జర
‘మారెను కన్నీటి ధార’

దుఃఖం గడ్డ కట్టి
బాధ కన్నీరులా మారి
ఆశలు ఆవిరయ్యాయి !

రాళ్ళు రువ్వారు నోటితో
తనువును దాడి
నా మనసును చేరాయి

ప్రాణముండగా ప్రేమించు
చచ్చాక చెదపురుగులు సైతం
చెంత చేరతాయి !

నేనొక అంతుచిక్కని ప్రశ్నని
నీవొక అర్థంకాని జవాబువి
అందులో ఏ ముందంత ఆశ్చర్యం !

వెతికాను నిన్ను
వెలకట్టలేని భావాలతో
నువ్వు నాలోనే ఉన్నావని తెలీక !

కనిపించేదెవరికో?
వినిపించేదెవరికో?
నా మౌనం అంచుల్లోని భాష !

దిద్దేవారు లేకున్నా
తనకి తానే మెరుగులొద్దుకునేది
'ఆకాశం'

గడప బయటపడుతుందేమోనని
అడ్డుతెరను వేసా
'కాటుక అద్దిన కళ్ళు'

మనపై పెట్టుకుంటే బలం
ఎదుటి వారిపై పెడితే బలహీనత
'సమ్మకం'

బారెడంత వెలుగును
చారెడంత చందమామ
చుట్టేసుకుంది

పదాలలో పేర్చలేనిది
ప్రాసతో వర్ణించలేని
'అమ్మ ప్రేమ'

రెండు గులాబీ రేకుల మాటున దాగిన
ముత్యాలు చేసే సవ్వడి
చిద్విలాసంగా వికసించే చిరునవ్వు

మనసు కోణంలో చూసాడేమో
మహా అద్భుతం చేసాడు
శిలను శిల్పంగా మార్చిన శిల్పి

రాతిలా మారినా
ఉలి దెబ్బలు మానడం లేవు
'గాయపరుస్తున్న జ్ఞాపకాలు'

బ్రతకడానికి చస్తున్నామో?
చావడానికి బ్రతుకుతున్నామో?
అంతుచిక్కడం లేదు

ఎగిరే ఊహలకు
ఎడబాటే లేదు
ఎక్కడికైనా ఎగురుతాయి

ఎరుపెక్కిన అదరం
మొదలయ్యేలా ఉంది రుధిరం
జర పదిలం!

ప్రశ్నించే తత్వం
పరిష్కరించే వ్యక్తిత్వం
'కవిత్వం'

కోరికలు పన్నెండు
కొనుక్కునేది రెండు
మేం మధ్యతరగతోళ్ళం !

నా గతం
చిత్తు కాగితం
చివరకు చెత్తబుట్టకే అంకితం !

నవమాసాలు కడుపున మోసినవారికి
నలుగురు లేకపోయారు
భుజాన మోయడానికి !

ఆకలి బాధతో
ఉబికిన వేదన
'ఎముకల కేకలు'

పగలంతా ఎటు పరావృతాయో గాని !
రాత్రవ్వగానే రాజుకుంటాయి
‘ఆవేదన నిప్పురవ్వలు’

కలంతో రాయలేనివి
కాగితానికి చూపలేనివి
కలవరపెడుతున్న కలలెన్నో?

జీవితం అణుక్షణం జరిగే యుద్ధం
మరణించావో
దానికి లేదు అసలైన అర్థం !

కవి కలంతో దేహాన్ని దున్నినా
బీటలు పడకుండా భరిస్తుంది
ఎంత ఓపిక కాగితానికి !

పయణం

ప్రయాణమై

ప్రవాహమైంది ఎటువైపుకో.....

కూలుతున్న ఆశలు

రగులుతున్న హృదయపు జ్వాలలు

ఆరే దెప్పుడో? ఆర్పేదెవ్వరో?

రాస్తున్న... రాస్తూనే ఉంటా...
కాలం అగేంత వరకు
కలం కదిలేంత వరకు

కోట్లు కూడబెట్టి
కనక కంచంలో కూడు తినగలవేమోగానీ
నులక మంచంలోనైనా కులాసాగా
కునుకు తీయలేవు !

పదాలతో నేస్తం
కలానికే బానిస నా హస్తం
కవిత్వమే నా సమస్తం !

నీ ప్రాణంతో పెనవేసుకున్న
పయనం నాది
అంతులేనిది. అంతం కానిది.

పగిలిన మది శకలాల మధ్య
నలిగిన నాదాలెన్నో?
మిగిలిన వ్యధలెన్నో?

విరిసిన కలలు
అలసిన తనువులు
మురిసిన మనసులు

కన్నీటి చారికలు
మదిలోని కోరికలు
'జ్ఞాపకాల మరకలు'

కాలపు కాగితంపై
నాకై విడిచిన గురుతులు
“జ్ఞాపకాల సంతకాలు”

నేస్తమా !
నిశిధిలో నిట్టూర్పులా
ఒంటరిలో ఓదార్పు నౌతా....

గతాన్ని గురించి గతించిపోక
గమనానివై
గమ్యాన్ని ముద్దాడు!

కాగితపు మడతల్లో
కవ్వించే కథలెన్నో?
కదలాడే కథనాలెన్నో?

కలాన్ని కదిలించి
అక్షరాన్ని అమర్చి
పదాల్ని పొందు పరచి
సమాచారాన్ని సవరించు!

నిమిషం చాలు నా కనులకు
నిన్ను వాటి కొలిమిలో
నిలుపు కొనుటకు!

సడి చేయని రాతిరి
చీకటిని చుట్టేసుకొని
మౌనాన్ని హత్తుకుంది.

మన మధ్య దూరం
రెండు కన్నులకున్నంత!
ఎన్నటికీ కలుసుకోలేనంత
ఎప్పటికీ విడిపోనంత!!

ఎగిసిపడే భావాలను
అదిమి పట్టిన అదరాలు
“మౌనవించిన కలం”

ఎడబాటు అక్షరాన్ని తాకిందేమో?
సిరా చుక్కల సెగలు
కవిత్వానికి తాకుతున్నాయి!

కనుచూపుతో మొదలై
కన్నీటితో ముగిసేది
‘ప్రేమ’

నా కథలో నువ్వు
కల్పితానివి కాదు
కథానాయకురాలివి!

నా మది నిఘంటువులో
పదే పదే వెదికినా
ప్రతీ పదానికి అర్థం నీ నామమే!

SATHVIKA DYAGALI

ఈ అశ్రువులు
నీకై భాషించే
భావాల సెగలు

కదన విహంగమై
విహరిస్తాను
కాగితపు ప్రపంచంపై!

నీకెలా చెప్పను?
మనసు అంచుల్లోని
మాటలు మూగబోతే...

అక్షరాలకు ఎందుకంత ఆరాటం?
అలల్లా విహంగమై
కవితాసాగరంలో కలవడానికి!

ఎద లయల్లో
పదిలంగా
ఒదిగిన సరిగమ

నాలో జనించే
ప్రతీ రసం
ఒక సంగీత స్వరమే

మరచిపోవాలా?
మదన పడాలా?
'మనసెరగని మనోవేదన'.

గత జ్ఞాపకాలను నెమరేస్తూ
కొత్త ఆశలకు ఊపిరిపోస్తూ
అభ్యుదయాన్ని ఆకాంక్షిద్దా!

ఎద పాతాళంలో
కన్నీళ్ళను దాచిన
కనుల కవాటం.

గతంలోకి ప్రయణించు
ఎద స్మృతులు
స్మశానానికి చేరకముందే!

చీకటి దుప్పటైనా
వెలుగు పరదాలైనా
ఆనందాలే ఆకాశానికి!

గాలివాన గుడిసెల్ని కూల్చింది
గుడ్డి దీపాల
కాంతిని ఓర్వలేనని

నవ్వుల వాన ఆగిపోయింది
రహదారి మలుపులో
మృత్యువు పలకరించిందని!

గుక్కెడు నీళ్ళతో
ఆర్పుకుంటాడు
జానెడు పొట్టలో
రగిలే మంటల్ని

విరామమిచ్చింది
విశ్రాంతికి
కలలు అల్లుకున్న కనులు

మెతుకు పండించే
మునివేళ్లు నేడు
ఎంగిలి విస్తరిని
అలుకుతున్నాయి.

సరిహద్దుల్లో ఓ మిణుగురు
దేశమంతటా
రక్షణ వెలుతురు.

రాలింది ఓ కన్నీటి చుక్క
మది గదికెంత
మనశ్శాంతో మరి!

నల్లని మేఘం
ఫక్కున నవ్వింది
నోటిముత్యాలు
నీటిదారలైరాలాయి.

మాకు కొత్త బట్టలు
నాన్నది చిరుగుల చొక్కా
నాన్నెప్పుడూ వెనకబాటే!

వావి వరసలు మాయమయ్యాయి
మత్తు మాయలో
అన్నీ కరగాల్సిందే!

స్వర్గం నిండా ఖాళీలు
అడుగంటి పోతున్న
మంచి మనసులు.

ఒదగాల్సిందే
స్మశానపు మట్టిగూటిలో...
విలాసపు సౌధాల్లో ఉన్నా...

కనిపించని దైవాలకు
సత్కారం!
కని పెంచిన దైవాలకు
చిత్కారం!

బిడ్డల బరువు మోసిన తల్లి
చివరికి ఆ బిడ్డలకే
బరువయ్యింది!

నిరుద్యోగమా!.....
ఎంత పని చేశావే?
నన్ను నేను చంపే
హంతకున్ని చేశావు కదే!

నీ కవిత్వం
మెచ్చుకున్నా పల్లెడు.
గుచ్చుకునే నిజం రాసేయవోయ్!

పేజీ అంతా రుదిర మరకలే
రైతు కన్నీరు
కవనమైంది!

నా మనసు
చిక్కుల్లో పడింది
గజిబిజి సాలీడు గూడులా....

పంట చేను మునిగింది
అదేమిటో నీళ్ళు
రైతు కళ్ళల్లో మరి!?

అజ్ఞానపు చీకటిలో
అవరోధాల అంధకారంలో
నేనో ఆత్మవిశ్వాసపు మిణుగురిని

